

HALADÁS

VASÜTI

SZAK- és SZÉPIRODALMI HETILAP

A MISKOLCZI MAV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK:

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre ... .. 8 korona
Fél évre ... .. 4 korona
Negyed évre ... .. 2 korona

Szerkesztőszék:

Miskolcz, Mindszent-utca 4. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre ... .. 14.— kor.
Fél évre ... .. 7.— kor.
Negyed évre ... .. 3.50 kor.

A balesetbiztosítás (18-től 60 éves korig) a „Nemzeti balesetbiztosító részv. társ.”-nál 3000 koronára halál esetre és 3000 koronára állandó munkaképtelenség esetére szól.

Láng Lajos

Miskolcz, 1903. november 7.

—nt— Az elmúlt héten jelentek meg a legfelsőbb királyi kéziratok, melyek az új kormány kinevezése előtt a régi minisztérium tagjait miniszteri állásaiktól fölmenti.

E királyi kéziratok közül bennünket — vasutasokat — legközelebbtről az érint, mely a kereskedelemügyi minisztérium másfél éven át volt vezetőjének, Láng Lajos miniszternek az állása alól való fölmentését teszi közhirrre.

Láng Lajosnak távozása a kereskedelemügyi miniszteri székből mély sajnálkozást kelt mindenkiben. Távozása veszteség az egész országra; kereskedelmi politikánk és gazdasági életünk kiváló munkása lép le vele az actív cselekvés teréről. Sajnálják távozását mindazok, kik látták az ő pihenni nem tudó tevékenységét; megilletődve vettek búcsút vezériüktől közvetlen munkatársai, a kereskedelmi minisztérium tisztviselői és sajnálva fájlalják kora távozását a vasutasok ezrei is.

Midőn másfél évvel ezelőtt a királyi kegy a kereskedelmi miniszteri székbe hívta meg a budapesti tudomány-egyetem nagynevű professorát, nagy reményeket fűzött Láng Lajos működéséhez mindenki.

Hogy e reményeket az alkotások mezején nem egészen elégithette ki a most távozó miniszter, annak csak a politika minden erőt felemészítő küzdelmei voltak okozói s nem a munkásság, a becsvágy és akarat hiánya. A politikai viszonyok megkötötték kezeit s ezért kevesebb az alkotások száma annál, mint a mit vártunk és reméltünk tőle.

A magyar vasutasok tisztelő szeretettel tekintették Láng Lajost legfőbb vezériüknek. E tiszteletet és szeretetet a volt miniszter valóban azon két tulaj-

donságával tudta megszerezni és föntartani, melyekről a miniszter bucsuja alkalmával Wickenburg gróf államtitkár így emlékezett meg: az egyik az egyéniség, mely Láng Lajost arra képesítette, hogy alárendeltjei munkaerejét ne csak igénybe vegye, de méltányolja is, — a másik pedig az a körülmény, hogy az alárendeltek tudják és érezzék, hogy sorsuk vezetőjük szívében fekszik.

Láng Lajos aránylag rövid minisztersége alatt számtalanszor adta tanujelét annak, hogy összes alárendeltjeinek, így a vasutasoknak fáradságos munkáját is érdeme szerint méltányolja és nehéz sorsukat szívében viseli. Hogy e méltánylásnak maradandó nyomát, gondoskodásának a közel jövőre megígért művét nem valósíthatta meg, — nem ő rajta mulott.

A nagy reményekkel üdvözölt és tettvagyó miniszterek tragikuma az,

hogy a tervezett és megígért alkotások megvalósítása előtt kell elhagyniok azt a helyet, hol ezek bizó tekintete kísérte jóakaró munkásságukat s a honnan távozva, ezek reményét változtatják át csüggedéssé.

S ez a vasutasok tragikuma is.

Balpataky Zsigmond állomásfőnök 25 éves szolgálati jubileuma.

Mult hó 31-én ünnepelték meg Kassa állomás tisztikara, altisztjei és szolgaszemélyzete szeretett főnöküknek, Balpataky Zsigmond főellenőrnek 25 éves szolgálati jubileumát.

Fényes bizonyosága volt ez ünnepély annak, hogy az érdem nem marad elismerés nélkül, hogy a szeretetteljes atyai vezetés szeretetet ébreszt a beosztottakban is, mely csak az alkalmat keresi, hogy megnyilatkozhassék.

Az ünnepély rendező bizottságának élén Smetana Károly ellenőr, raktárfőnök állott.

Az ünnepelt mítsem sejtett a készülődésekből, oly gondosan titkolta azt a ren-

TÁRCZA.

Szibériai vasut.

*Kész vagy vasut, korunk egyik csodája,
Szibérián szágú'd szárnyas lovad.
Születtél bár kényúr parancs-szavára,
É művet nem kíséri kárhozat.*

*Vasut s Szibériát együtt találta
Már eddig is a bús tapasztalat.
Hisz itt csörög a honfiak rabláncza.
Mi volt bűnök? A szabad gondolat.*

*De im! magasztos lett a hivatásod,
Oh vas! midőn a sín-formába lépsz;
Nem kényurat, a kulturát szolgálod.*

*Hi alkota. Te attól mitesz félsz.
Csodás vasut, áldott legyen síned;
Te majdan a szabadságot viszed.*

dr. Fodor Mór.

Nem voltam örült.

Irta: Vétesy Gyula.

Tisztelt uraim! Holnap estére bizonyára megérkezik önökhöz az én halálom híre. Bizonyára, mert becses lapjuk itteni tudósítója kapva fog kapni ezen az érdekes híren. És ujdonsága címűül alighanem ezt a címet fogja választani: — Esküvő elől a halálba!

Mintha olvasnám is már az önök lapjában halálom híret. Pedig mire megjelenik, istenemre, nem fogok már olvasni tudni. Hanem azért egyet mégis nagyon restelnék. Azt, ha a rendes sablonok szerint reám is rámfognák, hogy „tettét bizonyára pillanatnyi elmezavarban követte el!”

Nem, ez nem igaz. Határozottan tiltakozom ez ellen az ostoba vád ellen. Józan észszel érett megfontolással lőttem én magam szíven. Teljes tudatában vagyok annak, hogy egy reám várakozó végtelen boldog életet dobok el magamtól, de annak is teljes tudatában vagyok, hogy azt, ami velem történt, nem elhetem tul. A tudósító ur, aki szíves lesz majd esetemmel foglalkozni, valószínűleg meg fog írni életem történetéből is egyet-mást. Persze, csak a külsőségekből. Mert igazában nem ismert engem senki itt ebben a városkában.

Még a menyasszonyom se. Ez az áldott, jó lélek, akiről sejtem, hogy talán utánam hal bánatában. De nem tehetek róla. Sokat el tudtam volna szenvedni azért, hogy őt boldoggá tegyem,

dezőség, hogy amint Zsivkovics Antal ellenőr, lapunk szerkesztője is megjegyezte humoros toasztjában, még a nemzeti engedményeket sem tartották ily titokban.

Sajnos, hogy a nagy titoktartás révén sem a legközelebbi rendelkezési állomások főnökei, sem a legközelebbi szomszédok nem szereztek arról tudomást, pedig tudomásunk szerint szívesen megjelentek volna, hogy Balpataky iránt érzett rokonszenvüknek ez uton is kifejezést adjanak.

Mindazonáltal a legteljesebb elismerés illeti a rendezőseget az ünnepély rendezése körül tanúsított fáradhatlan buzgalmaért.

A vendégek nagy része esti fél 9 órakor a gyorsvonattal érkezett Kassára.

Görgey László üzletvezetőt hivatalos távolléte akadályozta a megjelenésben.

Eljöttek Tárczay Ferencz felügyelő Fáy József főmérnök, vonalbiztos, s számosan az üzletvezetőség összes osztályaiból. Lapunkat a két szerkesztő képviselte.

Az ünnepi bankett a vasuti vendéglő díszesen terített asztalai mellett folyt le.

Megjelentek azon a már említetteken kívül Kassa város képviselőjében Trizst Vendel városi tanácsos, az ünnepelt tiszte-

lői közül Lux Lajos a kassai gázgyár igazgatója, Klausz Nándor és Cserni Aladár urak, Legányi Károly főmérnök a kassai osztálymérnökség tisztikarával, Bacsó Pál fűtőházvezető és Kassa állomás tisztikara teljes számban.

A terített asztalok mellett 60-an foglaltak helyet.

Az első felköszöntőt Tárczay Ferencz felügyelő az üzletvezetőség III-ik osztályának főnöke mondotta, ékes szavakkal méltatván az ünnepelt számos érdemeit.

Utánna Balogh Bertalan emelt poharat s Görgey László üzletvezető megbízásából, az üzletvezető ur sajnálatát tolmácsolta, hogy hivatalos távolléte miatt az ünnepélyen részt nem vehetett, majd átnyújtotta az ünnepeltnek az üzletvezető ur elismerő sorait, melyet az ünnepelt engedelmeivel fel is olvasott. E sorokat itt közöljük: 56 eln. szám.

Tekintetes

Balpataky Zsigmond főellenőr urnak
állomásfőnök

Kassán.

Azon alkalomból, hogy főellenőr ur szolgálatunkba lépésének 25-ik évforduló-

hogy neki ne okozzak bánatot, — de mindent érte se tudtam eltűnni!

Meg fogják írni a lapnak, hogy Balay Géza az itteni élite-ifjúságnak egyik kimagasló tagja volt. Vezére, szószólója minden megindult mozgalomnak; „városunk társas köreinek dédelgett kedvence”; az itteni sport-körök kiváló tényezője, a vivő-kör elnöke stb. Szóval azt a sok haszontalanságot mind megfogják írni, a melyekben itt csakugyan volt némi részem.

Azután fog következni annak a megírása, hogy a város legirigyletebb vőlegénye voltam, a legszebb s a leggazdagabb leány volt a menyasszonyom s a házasság, szerelmi házasság volt, mert nagyon szerettük egymást...

Nagyon bizony. Nem is tudom, hogy holnap, ha odaborul majd sápadt, hideg arczom felé ez az aranyos, édes leányarcz s rám hullatja forró, szerelmes könyeit — nem nyitom-e fel még egyszer lezárt szememet, hogy azután annál pokolibb kin legyek, újra lehunyni örökre!

... Igen, megfogja írni, hogy nagyon szerettük egymást, hogy mindaketten örömpesze vártuk az esküvőnk napját és ime egyszerre csak megőrültem és öngyilkos lettem!

— Tettét — írják majd — okvetlenül pillanatnyi elmezavarban követte el. Eleinte ugyan holmi pénzhányokra is gondoltak, bár ezt mind járt először is kétkedéssel fogadta mindenki, a ki csak ismerte a páratlanul becsületes gentle-

mant — és a bank igazgatósága a még ma délután megejtett rovacsolásnál, teljesen igazat adott azoknak, akik biztak az elhalt becsületében. Minden számadása a legnagyobb rendben volt és nem hiányzott egy krajczár sem. Megáll az eszünk ez öngyilkosság hírére! Eldobja az életét az, akinek az élet mindent megadott! Örültség, világos, hogy csak örültségekben követhet el valaki ilyet!

Ha nem is ezekkel a szavakkal, de mindenesetre ilyenformán fogják végezni a rólam írottakat. És én éppen ezt nem akarom, hogy így végezzék. Mert az egyszerűen hazugság lenne, ha rám fogják, hogy örült állapotban lettem öngyilkossá.

Nem igaz. Most írom ezt le, mikor már csak óráim vannak az életemből.

Ilyenkor pedig nem szokott az ember hazudni. A síralomházban a rabok is őszintékké lesznek.

Csak óráim vannak még hátra. Ezt a levelet akarom még csak megírni, azután a menyasszonyomnak egyet s a segédeimnek egyet. Itt az íróasztalom fiókjában megtöltve áll szép kis box-revolverem. Mikor megvettem, nem hittem volna, hogy magam n próbálom ki.

Olyan sima, olyan bársonyos volt az a két kis kupalaku ólomdarab, amelyet az imént tettem bele. Biztosan, simán fognak ezek elmenni oda, ahová elküldöm őket. Nézem, nézem a kis fényes nickel csövet s elgondolom, milyen vérfoltos lesz ez nemsokára!

ját ünnepli, a magam részéről is örömmel sorakozom azok közé, a kik önt negyedszázados működése ünnepén üdvözlők.

Kötelességem is ez, hiszen önben kezdetől fogva egy oly munkatársat bírok, ki nehéz szolgálatunkban mindenkor odaadóan, lelkiismeretesen teljesítette azon kötelességeket, melyeket intézetünk érdekei mindnyájunkra egyaránt rónak. Örömmel és szívesen fejezem ki most is működése fölött elismerésemet, mert hiszem, hogy tudását, hivatali buzgalmát még továbbra is azzal a tántoríthatatlan hűséggel fogja intézetünk részére értékesíteni, a mely eddigi működése iránt ugy a vezetésem alatt álló hivatal, mint a magam elismerését is a legteljesebb mértékben kiérdemelte.

Miskolcz, 1903. október 31 én.

Görgey László s. k.
üzletvezető.

Az üzletvezető ur elismerő levele nagy lelkesedést keltett.

Utána Szmecana Károly kassai raktár-főnök szép beszédben adott kifejezést a kassai tisztikar szeretetének s jó kívánságainak s végezetül átnyújtotta a tisztikar emléktárgyát, egy diszes ezüst irókészletet, kérve az ünnepeltet, hogy azt szívesen fogadja.

Láthatják, hogy józanul, gondolkozó észszel írom e sorokat s talán azt is láthatják, hogy nem vagyok gyáva. Mert halálomra a lehető legnagyobb nyugalommal gondolok. Pedig ma esteig, míg a segédeim nem nyilatkoznak, sok urnak joga lesz rólam azt hinni, hogy gyáva vagyok. Mert addig az igaz okot csak egy tudja, az, aki tegnap összegazemberezett s akit eddig nem hívhattam ki. A gyilkos előre tudta, hogy nem hívhatom ki!

Kevés időm van, gyorsan akarom elmondani, hogy józanul és megfontolva miért haltam meg önszántamból, az esküvőm előtt, amelytől minden boldogságot vártam; a párbajom előtt, mely az én biztos győzelmekkel végződött volna.

Hiszen vívómester voltam a zászlóaljamból főhadnagy koromban, híres verekedő, a ki egy görbe nézésért betörtém a fejét bárkinek, másnap pedig, elégtételül, még össze is aprítottam vagy egy golyót küldtem belé.

Ha nem hiszik önök, kérdezősködjének a régi zászlóaljamból Balay Géza után; majd beszélnek rólam eleget, ha ugyan nem fogják eltagadni, hogy bármikor is ismertek. Mert gyalázat hoztam rájuk is, a kardbojtomra is.

Ugy utálok életemnek ezt a csuf idejét, nem is beszélnek róla, ha nem azért kellene most meghalnom. De beszélek, hogy önök megértse nek s ne tartsanak bolondnak.

Mint segédtsízt, az ezredpénzeket kezeltem s

Egy kedves jelenet következett ezután.

Bevonult a terembe Kassa-állomás szolgáinak küldöttsége s szónokuk egyszerű, de szívhez szóló szavakkal nyújtott át megemlékezésük jeléül egy hatalmas szép virágcsokrot, melyért az ünnepelt meghatva tolmácsolta köszönetét.

Ezek után Balpataky Zsigmond állomásfőnök szép szavakkal mondott köszönetet az ünnepelésért s megköszönte az irányában minden oldalról megnyilatkozó szeretetet és ragaszkodást.

Utána Zsivkovits Antal ellenőr, lapunk szerkesztője emelt poharat s zajos derűtséget keltő humoros beszédben éltette az ünnepeltet.

Majd Zombory hivatalnok mondott szép beszédet, melyet Balogh Bertalan lelkes szavu pohár köszöntője követett.

Dr. Spatz a pályaeorvosok nevében köszöntötte fel az ünnepeltet s kívánta, hogy az ünnepelt a jubílrum 50-ik évfordulóját is ily ép erőben s egészségben érje meg.

Legányi Károly főmérnök magas szárnyalású beszédben az ünnepelt segítőitársait, kedves családtagjait köszöntötte fel a társaság zajos éljenzései közben, majd a megjelent vendégekre üritette poharát.

hozzányultam a pénzhez. Akkor, igen, akkor örült voltam. Egy haszontalan asszonyra költöttem el a pénzt, aki, mikor kitudódott a dolog és én kétségbeesetten mentem el hozzá elmondani — csak annyit mondott gunyosan, megvetőleg:

— Talán tudja, mit kell tennie?

— Visszafizetni a pénzt!

— És azután élni tovább?

— Igen, élni tovább, mert az anyám eladja kis birtokunkat, hogy kifizethesse, a mit én elköltöttem és azután maga koldusan marad az életben. Így csak nem hagyhatom itt őt, a ki mindenét feláldozta értem. Kötelességem élni érte, megkeresni az ő kenyerét is.

Felkaczagott, én pedig szégyenemben s dühömben szinte könyvet ejtve, hagytam őt el, hogy ne lássam többé soha.

Megbélyegzetten, gyáván elfutva hagytam ott a helyet, ahol annyi boldog órát töltöttem el büszkén, bátran és tegyük hozzá, ostobául élvezve az életet.

Azután következett a nyomoruság két éve, a vezeklés ideje. Díjnok voltam, majd írnök lettem. Egy rongyos kis faluban tengődtem, szegény anyámmal együtt. Az élet kezdett egészen megtörni. S ekkor egyszerre csak nagyot fordult a sorsom. Egy rokonom lett itt ebben a városkában az új takarékpénztár igazgatója. Ő tudta, hogy a katonaságot ott hagytam, hogy

A vendégek egy része éjjelkor elutazott, a társaság zöme azonban XXVI-ik Rác Pali zenéje mellett a kora reggeli órákig ünnepelte a szeretett jubilánst, kinek a magunk részéről is csak azt kívánhatjuk, hogy még számos évet érjen meg ily szeretettől, ily rageszkodástól környezve, mint az irányában a jelen alkaloommal is megnyilatkozott.

Budapesti levél.

Magazinitis.

Budapest, 1903. november 5.

Nem patkányirtószer. Sem nem a magazinárusok saját külön fizetésrendezése ez a fura nevű portéka. Hanem a legújabb sütetű nyavalya.

Egy francia orvos találta ki (vagy fedezte fel) s az enyveskeztük mindenszentjei nevében mindjárt el is keresztelte *Magazinitis* nek. Nagyon tartok tőle, hogy ez a raktári járvány csakhamar úgy fog szerepelni a magyar orvosi — és persze, vasuti — műszavak között, hogy „heveny raktárelemelési lob.” Mert ezzel lenne valamelyes összefüggése, a raktárak megdézsmálásával, ennek a legújabbfajta betegségeknek a természetével. Az a francia orvos legalább ezen-

miért hagytam ott, azt persze nem tudta — de tudta, hogy állás nélkül vagyok és felajánlotta ezt az állást az intézetnél.

Beléptem újra a tisztességes társadalomba. Itt, Erdélynek ebben a messze eső kis városkájában az embereknek fogalmuk sem volt róla, hogy ki vagyok? Mindössze azt tudták mondani, hogy tiszt voltam s ez egész nimbuszt kölcsönzött nekem. Hát még, mikor elkezdtem vivni tanítani! Csak úgy, privát passzióból. Ekkor kezdett csak mérhetlen magasra felecsapni az ázsióm. S lassanként a mindenfelől körülvevő tisztelet és szeretet kezdte elfeledtetni velem, multam sötét árnyát. Ugy éreztem, hogy visszatérhetek egészen tisztességes emberek közé. Előbbi zárt módoromból kezdtem engedni, eljárógattam ide is, oda is, — holott azelőtt, valóságos remete életet éltem anyámmal. Bár ne is vágytam volna ki belőle. Hanem hiába, a régi rossz vér megint kezdett zabolátlankodni az ereimben. Kezdtém vágyani a szabad életre, a szórakozásokra, a társaságokba.

Az anyám még csak visszatartott az első esztendőben, hanem azután szegény meghalt és én teljes erővel belevetettem magam újra az emberek közé.

Aki úgy nem próbálta évekig társaság nélkül élni — annak fogalma sincs arról, hogy megbecsüli az ember, a legkisebb vidéki város társaságát is, ha sokáig nélkülözötte általában a társaságot.

tul állítja, hogy a nagy kereskedelmi tárházakban alkalmazott személyzet között mindjobban elharapódzó lopkodási mánia nem lopás, hanem betegség: meg hogy a vásároló uriasszonyok részéről mind divatosabbá váló tolvajlások — nem tolvajlások, hanem egy bizonyos erkölcsi kényszer hatása alatt megnyilatkozó, járványos jelleggel bíró betegségi tünetek.

Hát beszélhet tőlünk az a doktor, amit akar. Hanem abban nagyon téved, hogy a *magazinitis* csak az áruházak raktáraiban, azok alkalmazottai és vásárlói körében dühöng. Meg van ez a járvány nálunk is, már régen; ha nincsen is olyan czifra neve. Meg van a mi raktárunkban, meg van a vonatainknál, meg van minden alkalmatosságunk tájékán, a melyik el és megemelhető. Ám nálunk még változatossággal is jár a *magazinitis*. Az évszakokhoz képest hol egy, hol más speciális irányban lép fel. Most például, így tél elején a szénrakodók körül, a szénzállító vonatok mentén dühöng. És milyen furcsa eredményekkel! Emlékszem egy esetre, például amikor egy *magazinitisban* szenvedő segédfekező épp akkor hajigálta le a vonatról a nagy széndarabokat, a mikor a sógorának őrháza mellett haladtak el; nem tehetett róla szegény, hogy egy széndarab éppen a mozgóór

És lassan, lassan, mind bátrabbá lettem. Elintém féltem tőle, hogy összetalállok valakivel veszni és a párbaj előtt megtudnak mindent, de később rájöttem, hogy akkora nimbusz vesz engem itt körül, hogy nem mer senki belém kötni! Nem is kötött. Volt egy-két affaire-em, de az ellenfeleim mindég bocsánatot kértek. Nyugodtan, boldogan kezdtem élni és álmodozni kezdtem egy édes, szép jövőről. Megházasodom, szakítok a legényes bolondságokkal, lesz egy aranyos kis feleségem, akit szeretni fogok s aki szeretni fog!

Lett volna is! S ha elvehettem volna a menyasszonyomat, én lettem volna a világon a legboldogabb ember. Jövő hétre volt kitűzve az esküvőnk. Csakugyan igazuk lesz, ha azt írják, hogy esküvő elől a halálba! Épen öt nap választott el a boldogság napjától.

Tegnap este is tőle jöttem el, úgy tíz óra felé, mikor az utcán találkoztam, néhány pajtásommal. Bementünk a vendéglőbe. Vig társaság mulatott ott. Mind ismerőseim voltak, csak egy idegen volt köztük. Mi külön ültünk le, de azok nemsokára átjöttek a mi asztalunkhoz. Az idegen urat is bemutatták nekem. Kezemet nyujtom neki, ő vegignéz rajtam s hátra teszi a kezét. Azután odafordul a társaihoz, akikkel együtt volt:

— Kérlek, megkímélhetetek volna ettől a találkozástól. Ne m szeretek az ilyen emberekkel találkozni. Hiszen ez az ur egy közönséges gazember...

fejére esett, ez meg majd belehalt abba a járványba. Emlékszem egy másik esetre, a mikor egy *magazinitisben* szenvedő cigányecsalád, amelyikre egy szénacsuzda közelében jött rá a betegség, késekkel és botokkal volt kénytelen védekezni a vasutasok ellen, akik őket a beteges állapotukban zavarni merték. És emlékszem nagyon sok esetre, amikor a *magazinitis* oly rohamosan lepte még az embereket, hogy ész nélkül támadtak neki a futó szenes vonatoknak, hol egy fejet, hol egy lábat vagy kezét, hol mind a hármát a kerekek között felejtven.

Nem utolsó dolog a *hordó-magazinitis* sem. Az év minden szakában, de legkivált a disznóölések évadján dühöng. Abban nyilvánul leginkább, hogy a szegény vasutas, amikor egy feladott boros hordó közlébe jut, anélkül hogy tudná, mit tesz, vagy miért teszi, de okvetlenül furót keres és gyilkos szándékkal eresztí vérért annak a szegény áldozatnak.

Azután ott van a *gyűjtőkocsi-magazinitis*. Ez is speciálitás, még pedig vasuti speciálitás. Akit ez a fajta járvány ér utól, az sajátos módon a legrövidebb idő alatt páratlan szakértelemre tesz szert a ládák és csomagok tartalmának megsejtésében. Mintha Röntgen sugárral világítana keresztül a zsákokon és kisz-

Igaza volt neki, de azért mégis rut dolog volt tőle ezt a szemembe vágni, mikor tudhatta, hogy nem vehetek tőle elégtételt. Mert az, hogy arczul ütöttem, az nem volt elégtétel. Az csak felelet volt a szavaira. Reggel elküldtem hozzá a segédeimet. Azóta tudom, hogy eléjük rakták az akkori hírlapi közleményeket az én sikkasztásomról. Azóta már három ember tudja itt, hogy gazember vagyok — lehet, hogy egy óra múlva már az egész város. A menyasszonyom is. Ugy szeretném előbb megölni, mintsem ezt megtudja! De nem, nem — hátha nem is fog neki fájni a halálom — hátha becsutelen embert már nem is tud szeretni — hátha egyszerre kihál a szívéből a szerelem, mikor majd megtudja, hogy gazember vagyok . . .

Nem uraim, nem pillanatnyi elmezavarban követtem el az öngyilkosságot, de jól megfontolva. Kerestem mindenféle más megoldást, de nem találtam. Pedig szerettem volna találni, hiszen úgy megszerettem újra az életet s annyi boldogságot kínált számomra a jövő. De hiába, nem találtam más megoldást!

És a fejem teszem rá, hogy egy becsutetes ember se találja.

Persze önök jót kacagnak rajta, hogy magamat is a becsutetes emberek közé számítottam. És talán igazuk is van! . . .

niken, úgy megtudja — szállítólevél nélkül is, éjszakának éjszakáján — hogy mi van azokban. És mivel egyik tárgy delejesebb hatással van a betegség lefolyására, mint a másik, hát a beteg a szerint válogat azután a ládák, zsákok között, a miket elvigyen.

A *fém-magazinitis* leginkább a fűtőházak és vasuti műhelyek tájékán otthonos. A *talpfamagazinitis* a nyílt pályán kószál, az *olaj- és anyag magazinitis* kedvencz terjeszkedési helyei pedig a szertárak.

Hogy többet ne is említsek.

A fegyelmi bizottságok pedig jó lesz, ha megszerzik a francia doktor munkáját, az új elnevezésü, de régi járványról.

Temesváry Alajos.

A miskolezi MÁV. altisztikör.

A balogfalvánál hősi halált halt fűtők siremlékének felavatása.

A miskolezi m. á. v. altisztikör mint a nemes érzelmek meleg ápolója, ismét újabb tanujelét adta mindenre kiterjedő gyöngéd

A tengeren.

Még tisztán hangzik az estharangszó
Lágyan siklik hajónk tova
Tavaszi alkony, riügfakasztó
Szerelmi mámor alkonya.

A messzeségben föl-föl tűnik még
Romániának szirtes partja,
Felettünk a tiszta esillagos ég
Belémerül a tengerhabba.

A fedélzet szélén magyar fiúk állnak,
Szózatnak dallama zeng a légen át!
Az imája hangzik Bunnia fiának,
Áld meg Isten, áld meg a . . . Bazát.

Roóz.

figyelmének s kegyeletes gondolkodásmódjának.

E hó első napján a halottak estéjén avatta fel a Kör a balogfalvai vasuti összeköttetés alkalmával hivatásuk teljesítése közben elhunyt három mozdonyfűtőnek diszes síremlékét, melyeknek költségeit a Kör a pályatársak kegyeletes filéreiből gyűjtötte össze s azokat Temesváry Alajos főellenőr ur szives közbenjárásával beszerezvén, az elhunyt bajtársaknak a mindszei temetőben lévő sírjaira felállította s egyuttal a sírhalmokat is rendbe hozatta s midőn mindezzel elkészült, méltó ünnepség keretében az egyház megszentséltő szavai kíséretében avatta fel azokat kegyeletes rendeltetésüknek.

Nem mulaszthatjuk el ez alkalommal, hogy hálásan emlékezzünk meg Ludvigh Gyula főrendiházi tag, igazgatósági elnök ur ő méltóságának ama az elhunytak érdemeit méltányoló, emléküket megbecsülő engedélyéről, a mellyel megengedte, hogy a sírkövek Budapestről Miskolczig a vasuton díjmentesen szállíttassanak; nem mulaszthatjuk el megköszönni Görgey László üzletvezető urnak ama jóságos közbenjárását, mellyel a sírkövek felállítását megkönnyítette s köszönetet kell mondanunk azért az új miskolczi osztálymérnökségnek is.

Az ünnepély lefolyása a következő volt:

F. hó 1-én delután 2 órakor gyűltek össze a miskolczi m. á. v. altisztikör tagjai

a Kör Arany János-utczai helyiségében, hogy onnan a temetőbe induljanak. Három hatalmas és diszes koszorut is láttunk a Kör helyiségében, melynek mindegyike széles fekete seiyem szalagán a következő felírást viselte: „Hivatása áldozatának, — Bánatos pályatársai.* A három koszoru közül az egyiket a miskolczi mozdonyvezetők, a másodikat a miskolczi fűtők, a harmadikat az Altisztikör adományaiából áldozták az elhunytak emlékének.

Délután fél 3 órakor megindult a Körből az Altisztikör menete, melyben a tagok s a miskolczi fűtőház személyzete nagy számban vettek részt.

Az üzletvezetőség palotája előtt az üzletvezetőség tisztikara várta a menetet élén Görgey László üzletvezetővel, Sztankóczy Mihály főfelügyelő üzletvezető helyettesével, az összes osztályfőnökökkel s együttesen vonultak ki a mindszei temetőbe s összegyűltek ott a három fűtő ujonnan felhantolt sírdombjai körül. Mind a három sírhalom előtt ott állott az egyforma 1½ méter magas diszes fehér márvány obelisz, a melyekre az elhunytak Buzás János, Francz József és Záveczky József nevén és életkorán kívül a következő felírás van aranybetűkkel bevésve: „Hősi halállal hivatásának leghivebb teljesítése közben elhunyt Balogfalva mellett 1898. évi január hó 12-én.“

A kegyeletes gyülekezet elhelyezkedése

HETI KRÓNIKA.

Jó vasutasnépem neked az nagy kérdés,
Hogy mikor jön meg a *fizetésrendezés!*
Harminez éve várunk türve becsülettel,
Mindig csak biztatnak üres ígérettel!
De hiába várunk . . . mit tett vele Tisza?
Új bihari pontként — szegre akasztotta!

Országszerte hangzik „Érekszobrot Dankónak!“
Apostola volt ő magyar dalnak, szónak.
Rövid életét átkinlódta szenvedte
Szár az hegedűjén zokogott a lelke.
Álljon fenn emléke örök időkn át,
Zengje míg magyar lesz, Dankó Pista dalát!

Egy kisasszony Pesten szörnyű nagyot akart
Zavarba is hozta az egész jogi-kart.
Abszi urnak akart kollegája lenni,
Mert hát filozopter, orvos, neki semmi.
Bár a lányka okos, szeme szikrát lövell . . .
De hogy jogoncz legyék — ahhoz egyéb is kell!

Tudósok világa gyászba borult mostan,
Momszen ravatalon pihen, fekszik holtan.
Tudomány égének volt a fényes napja
Siratja a német apraja és nagyja.
Bár nagy tudós volt ő, — senki sem tagadja —
Csak az kár, hogy német volt az istenadta!

Régi arany köpést fogok most czitálni:
„Ha valami szagos, nem jó azt piszkálni.“
Dreyfusz barátai, ügyét felujítják,
A kis varju fiut — feketére mossák.
Revizió végén így sóhajt: Istenem!
A barátaimtól ments meg Uram engem!!

Beköszöntött a tél, jó a meleg ruha.
Lekerül a szegről a vén irha, suba,
Lekopott a szőre, cserepes a bőre,
Szegény bakter majdnem ki esik belőle!
Ez hát már lekerült, de most az a kérdés:
Mikor kerül le a: „*fizetésrendezés.*“

Görög.

után a miskolci dal- és önképző-kör énekelt el egy szép gyászdalt, melynek elhangzása után előlépett a diszes gyászfoonatusban Blazsejovszky apátplébános, a ki annak idején a boldogultak temetési szertartását is végezte s emelkedett szép beszédet mondott, méltatva az elhunytak érdemeit s a megnyilatkozott kegyeletet, majd az egyház szertartásai szerint megáldotta a sírköveket.

Azután Temesváry Alajos igazgatósági főellenőr lépett elő, ki mint balesetvizsgáló a gyász balogfalvai szerencsétlenséget tárgyalta s azóta nemesen érző szívének sugallatától ösztönözve mint saját halottait vette körül kegyeletét az elszerencsétlenül 3 fűtő emlékét. Ismert ékesszólásával szívekig ható szép szavakkal irta le a szerencsétlen eseményt s emlékezett meg a vasut hőseiről.

Majd Sturmman Ferencz mozdonyvezető lépett elő s a pályatársak nevében emlékezett meg magas röptü beszédében az elhunytakról.

Azután Ligeti Jakab kalauz adta át igen tartalmas s megható szavakkal a szentírás szavait idézve, a siremlékeket az elhunytak hozzátartozóinak.

Ujból felhangzott azután a miskolci dal és önképzőkör szép éneke s a megjelentek a kegyeletes érzések hatása alatt távoztak el a halottak birodalmából.

Nem mulaszthatjuk el végül, hogy hálas köszönetet mondjunk Blazsejovszky apát-

plébánosnak, a miért oly szívesen vállalta el a siremlékek felavatását, nem mulaszthatjuk el köszönetet mondani a műhelyi munkások, miskolci dal és önképzőkörének, a miért közreműködésével az ünnepély fényét emelte. Lapunkat az ünnepélyen Banovits szerkesztő képviselte.

A „Haladás“ IV-ik pályázata.

Szerkesztőségünk ismét pályázatot hirdet lapunk olvasó közönsége körében, úgy vasuti szakezikkekre, mint szépirodalmi közleményekre.

IV-ik pályázatunk föltételei a következők:

I. Egy a hazai vasuti szolgálat köréből vett eredeti szakközlemény, mely népszerű előadásban, egy lehetőleg általánosan érdeklő tárgyat dolgoz fel.

Az első pályadij egy 20 koronás arany.

A második egy 10 koronás arany.

II. Kivántatik két szépirodalmi közlemény. Az egyik vers, a másik próza. *Mindegyiknek díja 10—10 korona aranyban.*

Az I. sz. pályázat bírálóiul ismét sikerült megnyernünk *Görgey László üzletvezető urat, Tárczay Ferencz felügyelő urat, a miskolci üzletvezetőség forgalmi és kereskedelmi osztályának vezetőjét és Fűrész*

Innen-onnan.

Biztosság.

Beteg: Mit gondol doktor ur, ugy-e meghalok?

Orvos: Jegyezze meg, hogy a jó doktor sohasem gondol, ha nem tud!

Vendégszeretet.

Nagelfűsz: Slojmikám a nédj emelet lépcsű emelet egészen esofálta, gandoskadj edj kis frissítőről!

Spicelesz (a feleségéhez): Zalikám májnj gold, nyissál khi a Nagelfűsznak vadj két ablakot.

A szokás hatalma.

Fiatal tanár: Engedje meg bájos nagysád, hogy kezét megkérjem . . .

Ella: . . . Igen. Szíves örömet . . .

Fiatal tanár (örömtől áradozva): Nagyon helyes. Jól van, Mehet a helyére!

Háboru után.

Hölgy: S abban a nagy golyózáporban megtudta tartani a hidegvérét?

Angol: De mennyire! Csak úgy rázott a hideg vér!

Poéta.

— Mit csinál a fió tetűled?

— O fiam? O fiam khültű lett!

— Mi oz o hkültű?

— O ki rimt sinál.

— Mi oz o rím?

— Hát mandjuk például: üveg — süveg.

— Nu és ebbül él a the fiód?

A szabadelvű klubban.

— Kegyelmes uram, igaz, hogy beadtad a lemondásodat?

— Nem tudom. *Még ma bécsi lapot nem olvastam!*

Kihallgatáson.

Biró: Hogyan hívják?

Slojme: Kit? Engemet?

Biró: Persze hogy magát!

Slojme: Landschmutz Slojme.

Biró: Hány éves?

Slojme: Ki? Én?

Biró (haraggal): Hiszen csak magával beszélke!

Slojme: Igen? 36 éves.

Biró: Hol született?

Slojme: Khi? Én?

Biró (dühösen): Nem! Én!

Slojme: *Hodjak todjak én azt, hogy hol született a nadságos ór!?*

Biztató.

Beteg: Doktor ur, mennyibe kerül egy foghuzás?

Orvos: Egy forint — *óránként.*

Sándor főmérnök urat, a miskolci üv. vonatási osztályának vezetőjét, a kik ezuttal is készségesen vállalkoztak a birói tisztre.

A II. sz. pályázat bíráló bizottsága szerkesztőségünk tagjaiból áll.

Pályázati feltételek:

1. A pályázatban olvasóközönségünk minden tagja, valamint minden munkatársunk részt vehet s abból csupán csak a szerkesztőség van kizárva.

2. A pályamunkák névtelenül, jelígyes levél kíséretében küldendők be. A jelígyes levélben a szerző neve és lakhelye foglaltatik.

3. A pályamunkák terjedelme a lapunkban közölni szokott cikkek terjedelmével legyen egyező, kéziratban körülbelül 8—10 kutyanyelvire terjedjen.

4. A beküldött pályamunkák a „Haladás” tulajdonát képezik, s azok közlésének joga, ha pályadíjat nem nyertek is, lapunk szerkesztőségét illeti.

5. A pályadíjak a bíráló bizottság által legjobbnak talált abszolút értékű munkának fognak kiadni.

6. Azon pályamunkák, melyek a pályadíjat nem nyerték meg s lapunkban nem közölhetők, felbontatlan jelígyes levelükkel együtt megsemmisítetnek.

7. A pályamunkák f. é. decz. hó 1-ig küldendők be a „Haladás” szerkesztőségének címére.

8. A pályázat eredményét karácsonyi számunkban tesszük közzé.

Kelt Miskolczon, 1903. október hó 17-én.

A „Haladás” szerkesztősége.

HIREK.

* **Jubileum** Kőry Antal kir. tanácsos, a kassa-oderbergi vasut üzletvezetője f. hó 3-án ünnepelte tíz éves jubileumát annak, hogy a társaságnál mint üzletvezető működött. Az üzletvezetői és a vonalbeli tisztviselők értékes albumot nyújtottak át, mely alkalommal Rampell üzletvezetőhelyettes szép beszédet mondott, melyen méltatta az ősz üzletvezető érdemeit. E hó 7-én Teschenben tiszteletére nagy bankettet rendeztek.

* **Kitüntetés.** Thaly Zsigmond ny. m. kir. államvasuti üzletvezetőnek a Schlick-gyár vezérigazgatójának a király az Erzsébet-híd építésénél kifejtett kiváló munkálatainak elismerésül az „udvari tanácsos”-i czímet adományozta.

* **Vonatösszeütközés.** A 906. sz. személyvonat, mely reggel 7 óra 15 perczkor indul Budapest-keleti pályaudvarról Zimonyba, ma f. hó 4-én blockjelzés téves értelmezése foly

CSARNOK.

Káprázatok.

Spanyolból.

Irta: Eugenio Sellés.

(Folytatás.)

— Bűnös szerelmednek a gyümölcsét! — üvöltötte Juan, mint vadállat, ki még jobban felingerült nevének e szavaira. És a nélkül, hogy időt engedett volna a védekezésre, a mentegetőzésre, a revolver csövét Márta homlokára szegezte s hirtelen elsütötte. A szerencsétlen nő élettelenül rogyott az ajtó küszöbére.

— Most ő rajta a sor! — ordította Juan, négykézláb futva a lépcsőkön, hogy hamarabb följusson a főbejáratához. És ugyanarra a folyosóra ért, ugyanazt a hálószobát látta maga előtt, ugyanazt a fénysávot látta benne és ebben ugyanazt azt az alakot, mintha kevéssé azelőtt.

Az ismeretlen alak, mihelyst meglátta Juant, megmozdult és feléje tartott, épp úgy mint ő az alak felé, hogy négy lépésnyi távolságban, szemtől szembe találják egymást. Juan ekkor másodszor sütötte el revolverét. A durranást különös zaj követte a háló szobában;

mintha-üveg cserepek csörömpölése lett volna. A fenyegető alak hirtelen eltűnt, nem mintha a földre rogyott volna, hanem mintha levegőben elenyészett volna.

Juan a hálószobába lépett, mindenütt kutatni kezdett, az örület gyorsaságával, s nem talált ott sem élő, sem holtat, a hálószobában nem volt senki, dacára annak, hogy onnan senki sem távozott.

Abban a pillanatban Santiago előhozta a lámpát, mely a szomszéd szalóban égett és mind a ketten nagy üveg cserepekre léptek, melyek a tükrös szekrény előtt heverték a földön. A szekrény szélein itt-ott egy-egy darab tükörüveg volt még látható, a többi Juan golyója következtében, ezer darabokra hullott.

Csak ekkor vette észre, hogy a képzelt szerető alakja ő maga volt, kit visszavetett a tükör, melynek fénylő maradványai megvilágították Juan elsötétült öntudatát.

Akkor látta csak a szerencsétlen, hogy mennyire csalódott, midőn a tragédia teljes valójában megnyilatkozott előtte. Összevetve az időt és a körülményeket, kiderült, hogy maga volt az az ismeretlen alak, a kit Santiago látott a ház mellett, eszébe jutott neki, hogy azon alkalommal paraszt köpenyeg és kalapot viselt, a mit Santiago a tükörben vélt felismerni. Megértette, hogy a zaj, a

tán nekiment egy Budapest—Ferencváros állomás védjelzőjénél megállított üres mozdonynak. A 906. sz. vonaton két kocsit kikikamlott és egy utas jelentéktelen mérvű ütődést, az üres mozdony vezetője pedig súlyosabb sérülést szenvedett. Szigorú vizsgálat folyamatban van.

* **Ellopott telegráfrót** E hó 1-én éjszaka az Aquinum és az ó-budai táviró-épület közti vezeték ismeretlen tettesek lebontták és ellopták. A vezeték négyszáz méter hosszúságú bronzdrótból állott. A különös hajlandóságú tolvajokat keresik. E vonalrészén a délelőtti órákban míg a vezeték fel nem szerelték „Marconi” rendszere szerint telegrafáltak.

* **Halál a vonaton.** Dr. Császky Géza körorladányi községi és vasuti pályaorvos, aki Budapestről haza akart utazni, utközben a vonaton meghalt. Gyoma közelében agyszélhűdés érte.

* **Véres villamosösszeütközés.** E hó 1-én este Budapesten a Köztemető-ut és a Magdolna-uteza sarkán a közuti villamos vasut 105. számú kocsija összeütközött Haimbach nagyfuvarosok egyik omnibuszkocsijával. A rendkívül heves összeütközés következtében

egy a villamos, mint az omnibusz erősen megrongálódott. Az omnibuszban ült Horváth András vasuti altiszt és a felesége, továbbá özvegy Márk Józsefné kistélelyi földmivesző könnyebben megsérültek. A rendőrség megindította a vizsgálatot.

* **Vonatösszeütközés.** A fume—zágrábi vonalon f. hó 2-ikán közlekedett 1079. sz. tehervonat, a jelzéseknek figyelmen kívül hagyása miatt beleütközött a Licz állomáson állott 1047. sz. gyorstehervonatba. Az összeütközés következtében a vonatkísérő személyzet közül többen könnyű sérülést szenvedtek és 14 kocsit megrongálódott. Szigorú vizsgálat folyamatban van.

* **Tűz az expressz vonaton.** Az északdéli expressz-vonat hálókocsijának gáztartója a müncheni központi pályaudvaron, ahova a vonat déltiroli árvíz következtében negyedfél órai késéssel éjjel érkezett, a gázkészlet megújítása alkalmával meggyuladt. Az utasokat és a podgyászt nyomban egy másik kocsiba helyezték el. Az égő kocsit lekapcsolták és a tüzet az odasietett tűzoltóság eloltotta.

* **Nagy vasuti szerencsétlenség** Amerikában Indianapolis mellett a Clevelandből jövő fu-

léptek, a suttogások és a csókok, melyeket Santiago hallott, nem volt más, mint a zaj, melyet ő maga idézett elő, midőn titokban hazajárt, lábainak lépései, éjjeli beszélgetésüknek suttogásai, azok a csókok voltak ezek, melyeket ő maga nyomott a szerelmes nő ajakára. Szóval belátta, hogy a saját árnyékától ijedt meg, hogy önönmagának volt vettéltársa, hogy önönmagára való féltékenységekben szegezze revolverét szívének s halálos sebet ejtett rajta.

Juan megdöbbsent és elnémult; azután kétségbeesetten zokogni kezdett; kiáltott, mint az örült és egyik kezében a revolverrel s a másikban a lámpával a kapu felé rohant.

— Márta, imádotrt Mártám; édes feleségem, kelj fel, szólj, bocsáss meg! — kiállította térdre hullva a neje mellé, átfonva karjaival, megvárva, hogy életre hozza, s vértől elborult ajkait és megüvegesedett szemeit csókolgatta.

De azok az ajkak nem szólaltak meg, a szemek nem nyitak fel és fülei nem hallottak semmit. Juan karjai közé fogta, fel akarta emelni azt az élettelen testet és megint visszahanyatlott. Szerelmes lelke örökre elhagyta szép földi otthonát.

Meggyőzve a valótól, a szerencsétlen férfi kebléhez szoritotta imádotrt áldozatát, ajkát ajkára tapasztotta s a revolver hideg csövét homlokához emelte.

Tompa durranás hallatszott és a két test a földön elterült.

De hát, miért nem ismert magára Juan, a hálószobája tükrében? Mert nem lépett be egyedül.

E történet ártatlan Yagojának sugallatai kísérték őt, valamint féltékenységének szenvedélye, mely tévutra vezetve, látni akarta, vajjon létezik-e vagy sem az, amit keresett.

Előre megfontolt szándékkal ment, hogy ott egy férfit fog találni és megkellett őt találnia, ha mindjárt a fölsigázott lélek által képzelt alakjában.

Minden tulzott szenvedélyben némi örület van és minden örületben némi szervi átalakulás, melynek révén a lelki az érzékekre hatnak. Midőn a féltékenység vagy a remény, a félelem vagy a vágyódás állandó benyomása alatt, legyen az jó vagy rossz, valami kép vésődik lelkünkbe, a lélek azt a reczeshártyára küldi, ez a külvilágra és innen kerülő, titkos utakon a szembőz jut, a midőn is a kép megtestesül. Innen aztán a kép velünk jár-kei és ott láthatjuk, a hol akarjuk, folyton mereven, tisztán, előttünk, mert ott lebeg a lelkünkben és nem a levegőben, a lelkünk pedig mindig megelőzi az anyagot.

A szem káprázata!

(Vége köv.)

tár vonat a nyílt pályán kisiklott. A vonat kocsijai összezúzódtak. Hir szerint 15 utas nyomban meghalt, 30 pedig súlyosan megsebesült.

* **Elgázolás.** Zólyom-Brezó és G ramhidvég között a f. hó 5-én közlekedett 7163. sz. vonat egy ismeretlen embert elgázolt. Valószínűleg öngyilkossági szándékból feküdt a vonat alá, mely teljesen szétroncsolta.

* **Merénylet egy futárvonat ellen.** Az Aktison—Topeka—Santefé-vasut futárvonata az abestichai hidon kisiklott. Azt hiszik, hogy vasutrablók merényletéről van szó, mert három sinből kivették a szegeket. A hid leszakadt és a mozdony, valamint a négy kocsis a folyóba zuhantak. Harmincz ember megsérült.

* **A villamos gyorsvasut.** A villamos gyorsvasutal elért kedvező eredmények arra indítottak egy elsőrendű berlini villamos céget, hogy engedelmet kérjen a porosz kormánytól a berlin-hamburgi villamos gyorsvasut kiépítésére. A belga vasutminiszter két belga mérnököt küldött Berlinbe a villamos gyorsvasut tanulmányozása végett. A miniszter már legközelebb ki akarja építeni a brüsszel-anversi villamos gyorsvasutat.

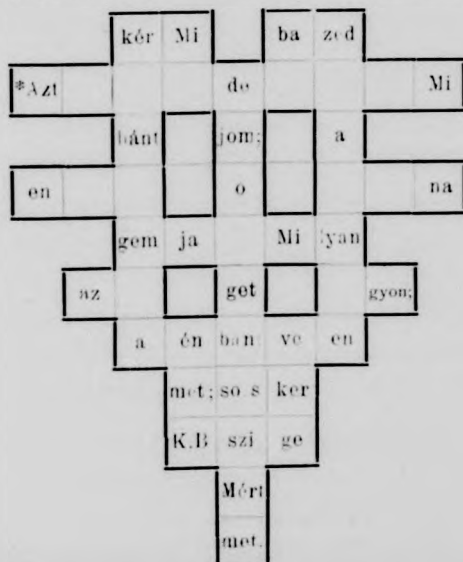
FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Sakk-rejtvény.

Közi: Kovács Béla Losonez.

Megfejtendő lógrás szerint. Kiindulás * jelölve.

Ezen rejtvény megfejtését f. é. november hó 22-én megjelenő 47-ik számunkban hozzuk.

A megfejtés határideje november 18.

A megfejtők között egy jutalomkönyvet sorsolunk ki. A f. é. 43-ik számban közölt rejtvény megfejtése

Mindenható hatalom.

A kitzüött jutalmat a megfejtők közül Kovács Gábor nyerte meg, kinek czimére Beniczkyné Bajza Lenke „Mekgéssett fecske” czimú művét postára tettük.

Felelős szerkesztő: Zsivkovics Antal.

Magy. kir. államvasutak.

Üzlet ez. Szombathely.

19477 sz.

I.

Pályázati hirdetés.

A m. kir. államvasutak Kis-Czell állomásán levő pályavendéglő berletére 1904. május hótól számított öt évi időtartamra, azaz 1904. évi május hó 1-étől 1909. évi ápril hó 30-ig ezennel nyilvános ajánlati tárgyalást hirdetünk.

Az egykoronás bélyeggel az ajánlat a magy. kir. államvasutak Kis-Czell állomásán levő vendéglő üzletének bérbevételére 19477 számhoz felirattal ellátott borítékba zárt és lepecsételt, nemkülönbén a kellő okmányokkal: erkölcsi bizonyítvány, iparengedély, honossági bizonyítvány s b. felszerelt ajánlatok 1903. évi december hó 15-ének délelőtti 10 órájáig a m. kir. államvasutak szombathelyi üzletvezetőségének általános I. osztályához posta útján térki vevény mellett nyújtandók be, bánatpénz fejében pedig 300, azaz háromszáz korona készpénzben, vagy állami letétre alkalmas értékpapirokban a nevezett üzletvezetőség gyűjtőpénztáránál 1903. évi december hó 14-én déli 12 óráig leteendő. Takarékbetét bánatpénzképen nem tehető le.

Értékpapírok a budapesti, illetőleg a bécsi tőzsdén legutóbb jegyzett 14 napnál nem régebb utolsó napi árfolyam szerinti értékben, de legfeljebb csak névértékben fognak számíthatni. Bánatpénz letételéről szóló pénztári letétjegy az ajánlathoz nem esatolandó.

A vendéglő bé letére vonatkozó feltételek nevezett üzletvezetőség forgalmi és kereskedelmi III. osztályában, valamint Kis-Czell állomás főnökénél a hivatalos órák alatt megtekinthetők, miért is az ajánlatot tevőktől feltételeztük, hogy feltételeket ismerik és azokat magokra nézve egész terjedelmükben kötelezőknek elfogadják.

A feltételektől eltérő, vagy a kitzüött határidőn túl érkezett ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

A m. kir. államvasutak részéről fentartatik azon jog, hogy az ajánlattevők közül tekintet nélkül az ajánlott bérösszegre, szabadon választhasson.

Tájékoztatásul még megjegyezzük, hogy a vendéglős lakásul szolgáló 2 szobát és mellékhelyiségeket, továbbá a vendéglő tartozékait képező két I. II. oszt. éttermet, két konyhát, két tálalót és egy mosogatót bérlő a saját költségén tartozik világítani, tüteni és tisztogatni, ugyszintén ezen helyiségekben levő kályhák és tüzhelyek tisztításához szükséges keményseprő munkákat bérlő saját költségén tartozik végeztetni, míg ellenben a közös célra szolgáló III. oszt. váró és étterem fűtése és világítása felerészben bérbeadó vasut, felerészben pedig bérlő által fog eszközöltetni.

Szombathely, 1903. október hó.

Az üzletvezetőség.

(Utánnymás nem díjaztatik.)

Magy. kir. államvasutak
163820/903.
C. I.

Hirdetmény.

A benzinnel vagy villamoserővel hajtott automobílok és egyéb motoros járművek, kerékpárok közönséges járműveknek tekintetnek és az ezekre nézve irányadó díjszabási határozmányok alá esnek, illetve a vasuti üzletszabályzat B.) mellékletének határozmányai ezen járművekre nem alkalmazandók, a következő feltételek fenforgása esetén.

a) A benzintartóknak a járművekkel szilárd összeköttetésben s légmentesen elzárható, fémelzáró készülékkel, valamint legmélyebb részükön kifolyó csappal felszerelve kell lenniök. Vasuti szállításra való feladás előtt a benzintartók teljesen kiürítendők

b) Az accumulatoroknak folyékony savakat tartalmazniok nem szabad. Az accumulatorokat tökéletesen elzárt, ellentállóképes és a villamos járóműkhöz biztosan megerősített tartókba kell elhelyezni.

Vasuti szállításra való feladás előtt a netalán alkalmazott biztonsági kapcsoló dugaszok a járóművekből eltávolítandók, a kielvadó biztosítékból pedig az olvadó alkatrészek (ólomhuzatok, ólomszalagok, ezüsthuzatok és effélék) kiszedendők. Addig is, míg ezen határozmányok a magyar-osztrák és bosznia-herzegovi ai vasutakon érvényes díjszabás I. rész határozmányai közé a legközelebb kiadandó pótlék útján felvehetőek lesznek, azok jelen hirdetmény megjelenése napjától kezdve hatályba lépnek.

Budapest, 1903. november hóban.

A magy. kir. államvasutak az összes hazai vasutak nevében is.

(Utányomás nem díjaztatik.)

Vasuti

altiszti vizsgára

készülők

kézikönyve.

Irta:

SZEMERÉDY LÁSZLÓ, máv. irodatiszt.

A legjobbnak elismert tankönyv az altiszti képesítő vizsgára készülők részére.

Ara 3 K.

Utánvétellel küldve 3 K. 40 f.

Megrendelhető: özv. Szemerédy Lászlónénál
S.-A.-Ujhely (pályaudvar.)

Van szerenésém becses tudomására hozni, miszerint „Erzsébet”-hez címzett

gyógyszertáramat

a Vörösmarty- és Szirma utca sarkán, (ezelőtt Gordon-utca) megnyitottam.

Midőn kész szolgálatomat fe ajánlom, egyuttal legyen szabad b. figyelmét arra is felhívnom, hogy az összes vasuti alkalmazó ak részére a gyógyszerek szállítását megkaptam és annak kiszolgáltatását gyorsan és pontosan eszközölöm s továbbá hogy nálam minden, a gyógyszerészethez tartozó különlegességek is kaphatók, ugymint:

„Szt. Antal” löszvény és rheuma elleni folyadék. Ár: 70 fillér.

Szt. Antal pastillák, mindenféle gyomorbaaj, felluvódás, rossz emésztés és étvágytalanság ellen. Ár 60 fillér.

Tyukszemirtő „Pediu,” biztos hatású szer tyukszem és lörkeményedés ellen, este reggel bekenni. Ár 60 fillér.

Erzsébet királyné gyöngyvirág arczcréme, a szeplő és májfoltokat eltávolítja, az arcz és kéznek habserű színt ad, hatása egészen biztos. Ár 90 fillér. Az üres tégely 10 fillérbe visszavéteik. Hozzá

Erzsébet gyöngyvirág szappan, ára 60 fillér.

„Peditor” biztos szer a lábizzadás, lábszag, kipállás és ebből származó bőrbajok ellen, A test minden részére alkalmazható. Ár 70 fillér.

Dr. Moore fagybalzsam, a fagyos részeket este reggel bekenni, a fájdalmas viszketést megszünteti, hatása biztos. Ár 70 fill.

Erzsébet k. száj-essentia 20—30 csepp egy pohár vízbe cseppentve az layhust erősíti és a fogromlást megakadályozza. A szájnak kelemes ízt kölcsönöz. Ár 70 fill.

Balassa cseppek, étvágytalanság ellen. Ár 70 fill.

„Magyarhoni balzsam b. pedró” nagy szaktekintélyek által kitünőnek talátott. Ár a kis dohoz 0 fillér, nagy dohoz 45 fillér

Erzsébet k. növény fogpora, kis dohoz 50 fillér, nagydohoz 1 korona.

Vidékre 2 korona megrendelésnél posta és csomagolás nem számittatik.

Mély tisztelettel, vagyok aláztatos szolgálja

Popovits Antal,

Az „Erzsébet”-hez címzett gyógyszerár tulajdonosa.

Sürgőnyezim : Popovits gyógyszerész Miskolecz.

Nyomatott Szelényi és Társa könyvnyomdájában Miskoleczon.